

forvaltning“ bemærkes, at der som hidtil vil være adgang til at operere med en supplementsperiode, hvori det udløbne regnskabsårs bevillinger fortsat anses for gældende.

Til stk. 2. Bestemmelsen fastslår indledningsvis, at kommunalbestyrelsen har bevillingsmyndigheden. Denne grundsætning fremgår af de gældende styrelseslove. Det er imidlertid af betydning udtrykkeligt at fastslå reglens gyldighed som indledning til bestemmelserne om tillægsbevillinger, idet disse regler må udformes således, at de tildels kommer til at virke som indskrænkninger i grundsætningen om, at (forudgående) bevilling må foreligge, for at en udgift kan afholdes af kommunens kasse. Af praktiske grunde må såvel efterbevillinger som ubevilget forbrug, der først berigtiges ved regnskabsafslutningen, til en vis grad tolereres. Dette har også fundet udtryk i de gældende love, jfr. købstadkommunallovens § 21, stk. 2, og landkommunallovens § 26, stk. 2 (for amtskommuner).

I forslaget er de gældende regler i princippet bevaret, navnlig således at det anerkendes, at udgifter i et vist omfang kan afholdes uden bevilling.

Der er dog foreslået forskellige tekniske ændringer, som bl. a. må ses på baggrund af udviklingen inden for det kommunale regnskabsvæsen.

Det nærmere indhold af de foreslåede bestemmelser er følgende:

a) Bestemmelserne omfatter såvel udgifter som indtægter, hvilket stemmer med den gældende retstilstand, omend bestemmelserne i de gældende styrelseslove ikke udtrykkeligt omfatter indtægter.

b) Det ligger i bevillingssystemets natur, at bevillinger er forudgående. Herpå bygger også købstadkommunallovens § 21, stk. 2, og landkommunallovens § 26, stk. 2. Det spørgsmål, der foreligger ved overskridelser af givne bevillinger, har man i praksis bl. a. løst ved at meddele efterbevillinger, hvorved der skabes bevillingsmæssig dækning for de uden for overslagssummerne afholdte beløb. Det må imidlertid stå kommunalbestyrelsen frit, om den vil behandle overskridelser gennem efterbevilling eller ved berigtigelser i forbindelse med regnskabsafleggelsen.

Den frihed, der således indrømmes de enkelte kommunalbestyrelser til at fastlægge fremgangsmåden ved udøvelsen af kommunalbestyrelsens bevillingsmyndighed kan dog ikke være ubegrænset. Dette følger bl. a. af statens (tilsynets) interesse i, at finansieringsforholdene omkring de udgiftsposter, der ikke afholdes over årsoverslagets konti, må bringes på det rene, før foranstaltningen iværksættes. Foranstaltninger, hvis iværksættelse slet ikke er forudset på årsoverslaget, må derfor fore-

lægges kommunalbestyrelsen til godkendelse, før de iværksættes, således at også tilsynsmyndighedens godkendelse af finansieringen om fornødent kan indhentes, jfr. stk. 3.

c) Efter de gældende regler i købstadkommunallovens § 21, stk. 2, og landkommunallovens § 26, stk. 2, er (tillægs)bevilling ikke nødvendig, hvis udgiften er påbudt ved lov, eller det tydeligt fremgår, at det i overslaget opførte beløb kun var kalkulatorisk. Den sidstnævnte undtagelse er ikke foreslået overført til den nye lov, da den kun angiver det selvfølgelig, at overslagets poster i hvert enkelt tilfælde må fortolkes i overensstemmelse med sit formål.

d) Derimod er det i overensstemmelse med de gældende styrelseslove foreslået, at foranstaltninger, der er påbudt ved lov — hvortil forslaget føjer: eller anden bindende forskrift — kan iværksættes uden tillægsbevilling. Heri ligger, at et eventuelt ubevilget forbrug først berigtiges ved godkendelsen af regnskabet, efter at dette har været genstand for revision, der bl. a. må påse, at forvaltningen er sket i overensstemmelse med loven.

Hensigtsmæssigheden af den foreslåede regel — der harmonerer med praksis inden for statens bevillingsvæsen — er ikke uomtvistelig inden for det kommunale område. Meget kunne tale for, at der i kommunerne skulle kræves tillægsbevilling i alle tilfælde af hensyn til det samlede overblik over kommunens finansielle situation. De gældende styrelsesvedtægter pålægger også uden videre udvalgene at søge tillægsbevilling, hvis bevillinger ud over årsoverslaget må anses for ønskelige og fornødn. På den anden side taler væsentlige forvaltningsmæssige hensyn mod at ophæve reglen om administrationens adgang til at afholde lovbestemte udgifter, og reglen harmonerer med statens interesse i øjeblikkeligt at kunne pålægge kommunerne nye opgaver. Da yderligere det finansielle overblik kan sikres på anden måde, bl. a. gennem periodiske oversigter over det faktiske og forventede forbrug på de forskellige konti, er det fundet rigtigst at foreslå den traditionelle regel vedrørende lovbestemte og dermed ligestillede foranstaltninger bevaret.

e) Endelig er det i forslaget udtrykkeligt markeret, at enkelte bevillinger kan gives i to former, nemlig enten som *tillægsbevilling* til årsoverslaget, hvoraf følger, at posteringen skal ske på en overslagskonto, ligesom bevillingen er begrænset til det pågældende regnskabsår, eller som en *bevilling uden for årsoverslaget* (en kapitalbevilling), således at den regnskabsmæssige postering bliver uden betydning for opgørelsen af årets over- eller underskud.